

[Albertsen]

læser publikationerne derfra, så må det vistnok være en statistik, der er baseret på fremskridtspartiets egne vælgere eller eventuelt partiets folketingsgruppe. Jeg tror nok, at erfaringerne og indtrykkene af det, der sker på socialforskningsinstituttet, er helt anderledes, materialet er et ganske andet. Af de 197 publikationer, instituttet har udsendt, er der adskillige, der har haft banebrydende indflydelse på lovgivningen og har givet meget værdifuld viden både med hensyn til nye love og med hensyn til erfaringer med love, der er vedtaget.

Jeg mener, at der er grund til klart og skarpt at tage afstand fra lovforslaget. Instituttet er et nyttigt element i det danske samfund. Det samarbejde, der finder sted med de 3 involverede ministerier, foregår, så vidt jeg har forstået, harmonisk og tilfredsstillende. At den særlige fagminister, altså socialministeren, har fundet anledning til at foretage en særlig undersøgelse heraf, nu vel, det er hans ret. Man kunne måske tænke sig, at andre skulle have foretaget undersøgelsen, ikke så meget andre ministre, men et andet element. Det må vi vende tilbage til, når vi får et materiale herom.

Jeg skal med disse bemærkninger afvise forslaget. Vi ønsker ikke på nogen som helst måde at støtte det. Vi mener, at det er urimeligt og usagligt og bygget op på forkerte forudsætninger og på forkerte erfaringer.

Lizzie Lichtenberg (KF):

Det konservative folkeparti kan ikke anbefale dette lovforslag om ophævelse af loven om socialforskningsinstituttet.

Socialforskningsinstituttet blev jo oprettet ved lov i 1958 for gennem forskning at foretage, fremme og samordne undersøgelser, forsøgsarbejde til belysning af sociale forhold, herunder de sociale sikrings- og bistandsordninger, af arbejdslivet, af de sociale sider af familie- og ungdomsspørgsmål og bolig- og samfundsforhold.

Det konservative folkeparti anser forskning for betydningsfuld for vores samfund. Vi mener også, at der bør lægges vægt på den sociale forskning, men forskningsresultaterne skal bidrage til en bedre orientering om de problemer, samfundsudviklingen rejser, og derved danne grundlag for tilrettelæggelsen af socialpolitikken.

Vi imødeser med interesse ministerens eventuelle initiativer vedrørende instituttets fremtidige virksomhed og kan derfor ikke anbefale forslaget.

Henrik Toft (V):

Venstre har tidligere stillet spørgsmål om socialforskningsinstituttets virksomhed. Derfor synes vi også, det er relevant med socialministerens undersøgelse af instituttets virksomhed igennem et konsulentfirma. Jeg er meget enig i, at hvis instituttet og dets undersøgelser skal have værdi for socialpolitikken, så er det fremtiden, vi skal interessere os for, i stedet for at kulegrave fortiden.

Jeg vil gerne benytte lejligheden til at spørge socialministeren, hvor meget kompetence socialforskningsinstituttet har med hensyn til selv at foranstalte undersøgelser. Skal de ikke have godkendt deres projekter af socialministeriet? Venstre forudsætter selvfølgelig, at instituttet i sin virksomhed er loyalt over for den til enhver tid siddende regering. Der er således spørgsmål at stille om socialforskningsinstituttets virksomhed.

Venstre kan ikke støtte det lovforslag, fremskridtspartiet her har genfremsat, om ophævelse af lov om socialforskningsinstituttet, men derfor kan vi da godt harcelere lidt over, som også socialministeren gjorde det, at der ingen fornyelse er sket i eksempelangivelserne i bemærkningerne til lovforslaget.

Venstre ser frem til en redegørelse fra socialministeren om instituttets fremtidige virksomhed. Den vil vi godt afvente. Derfor afviser vi forslaget.

(Kort bemærkning).

Albertsen (S):

Så vidt jeg ved, er hr. Henrik Toft medlem af partiet venstre, og det har en undervisningsminister, der hedder Bertel Haarder. Så vidt jeg ved, har denne undervisningsminister til enhver tid plæderet for det synspunkt, at forskningen skal være fri.

Må jeg opfatte hr. Henrik Tofts spørgsmål til socialministeren således, at han ønsker, at socialministeren skal afgøre, hvilke områder socialforskningsinstituttet skal gå i gang med at undersøge? Så er det klart, at der er tale om politisk kontrol, en politisk nedvurdering af forskningens frihed. Jeg må i givet fald konstatere, at hr. Henrik Toft lykkeligtvis er